ANUL I. No. 7.

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Nr. 3101 din 1/941

8 pagini 2 Lei

Sibiu, Duminecă 12 Ianuarie, 1941

ÎNĂLŢAREA

Director: Radu Dragnea

Redacţia şi Administraţia: Str. Avram Iancu 35
Telefoane: Direcţiunea 745; Redacţia 746; Administraţia 747
In Bucureşti: Pasagiul Victoriei Scara B. etaj II. Tel. 3.3152

ABONAMENTE: Anual 500 Lei; Jumătate an 250 Lei; Trei luni 150 Lei; Autorităţi şi instituţiuni 1000 Lei anual

Legiunea şi personalitatea

Un tânăr colaborator al nostru, d. dr. Alecsandru Olteanu, se osteneşte, intr'un număr trecut al acestui ziar, să convingă pe cetitori că a fi legionar nu urmează câtuşi de puţin că-ţi pierzi printr'asta bruma de personalitatea ce ai dela naştere. Zic bruma pentru cei modeşti, cum sunt Românii de firea lor, căci de ceilalţi ce să mai vorbim...

Se vede că se pune această chestiune în unele cercuri, dela sine înţeles intelectuale, alarmate, aşa dar, că Legiunea, fiind nivelatorie, distruge cel mai mare bun uman care este personalitatea.

Problema aceasta ca atare pe noi, care facem gazetărie de luptă, câtuşi de puţin desbateri academice, nu ne interesează de loc aici. S'o frământe, până i-o da de miez, cui îi place şi are timp pentru asemenea lucrări.

Ca slujitori însă ai Legiunii, şi deci ai neamului, trebuie să poposim măcar de rândul acesta şi la ea, dealtfel ca şi la ale întrebări care privesc bunul mers şi al Legiunii şi al Statului.

De unde temerea unora din tinerele vlăstare ale intelectualităţii româneşti că înrolându-se în cuiburile legionare, încetează de a fi ele cu originalitatea lor proprie, devenind o seamă de indivizi pierduţi într'o gloată? Căci dacă înţeleg bine relaarea de mai sus, cam asta este frica. Mai întâiu, se pare, din necunoaşterea Legiunii în mădularele ei de bază care sunt cuiburile. Apoi din asimilarea, superficială, a acestor închegări, cu cele asemănătoare comuniste. Şi unele şi altele apar unui ochi fals că tind să aducă sub acelaş tăvălug pe toţi oamenii dearândul. Ce-mi e că unii îşi zic între ei camarazi, iar ceilalţi tovarăşi: tot una este!

Să observăm în treacăt că la mijloc nu e numai o neînţelegere, ci şi o împotrivire îndărătnică a tiparelor vechi de viaţă care nu vor nici în ruptul capului să cedeze pasul formelor noui care le iau locul.

Am trăit până de-ună-zi sub tirania geniilor. Nu mai încăpeai de oameni geniali sau cel puţin talentaţi în politică, gazetărie, literatură şi altele.

Iată însă că Legiunea cheamă puţin la verificare pe fiecare, nu ca geniu, ci mai întâi ca om.

Şi e cel puţin ciudat, dacă nu chiar de-a dreptul edificator, că cine se ridică în contra acestei verificări, nu sunt membrii cuiburilor rămaşi în vieaţă, n'au fost mucenicii jertfiţi în crezul legionar, ci sunt cei care au rămas pe afară. Spectatorii şi clevetitorii. Ei strigă şi se plâng că în Legiune intrând nu mai eşti cine ai fost şi ce puteai să fii.

Dar oricât ar fi ei de băeţi deştepţi, nu vor reuşi să ne facă şi pe noi să confundăm individualismul democrat'ei cu personalitatea legionară. Pe când unul îşi trage isvorul de viaţă din omul singur, de capul său, cealaltă, din comuniunea naţională pusă sub semnul angelic. Deosebirea e ca dela cer la pământ.

Personalitatea în concepţia şi realizarea legionară ori e de esenţă dumnezeiască ori nu e de loc. Ea prin urmare nu poate fi restrânsă numai la câţiva privilegiaţi. Fiind după chipul şi asemănarea ziditorului lumii, nu ştii prin ce artificii ar putea fi respinsă unui ţăran de pe sate şi recunoscută numai unui poet sau academician.

Când Legiunea rândueşte poetul sau academicianul cu muncitorul ori ţăranul în acelaş cuib, în aceeaş familie, ea îi respectă fiecăruia atributele de persoană pe acelaş picior. Căci acest drept sau libertate de a fi persoană, personalitate, îl are fiecare fiu înaintea naţiunii sale şi a lui Dumnezeu. Egalitarismul individualist îşi dă înaintea acestei concepţii a omului nou arama pe faţă ea fiind şi antidivin şi antinaţional.

E destul de concludent faptul că gonit din Europa nouă a ţărilor totalitare, precum din România legionară, el nu şi-a găsit azil de refugiu şi camuflaj decât în comunism.

Işi închipue supravieţuitorii defunctei democraţii, ei care se vaetă pe toate drumurile că regimul totalitar a desfiinţat omul, îşi închipue că înseamnă altceva cu numărătoarea lor decât o sumedenie de indivizi ca şi pietrele, plantele ori vieţuitoarele necuvântătoare.

In orice caz nu în rândurile lor vom găsi omul om.

Adevăratele personalităţi, care umplu cu figura lor vremea noastră, hotărît lucru că sunt a se căuta în mişcarea legionară. Şi nu numai decât, după cum ar fi înclinaţi să creadă unii, pentrucă această mişcare a fost trecută prin foc şi sabie. Nu pentru martiragiul şi tragicul ei, fiindcă cei care au supravieţuit nu sunt mai puţin realizaţi ca cei care au fost omorîţi. Nu, ei pentrucă supuindu-se de voe comunităţii naţionale, omul nou atinge desăvârşirea personală până la jertfa de sine pe care n'au cunoscut-o cei dinaintea sa.

RADU DRAGNEA

Caracterul totalitar al Mişcării

Imi aduc aminte acum de una din conferinţele d-lui Constantin Noica, ţinută la posturile nostre de radio, imediat după biruinţa dela 3 Septemvrie. Conferinţa a fost publicată şi într'un ziar de al nostru. Am aşteptat să văd atunci şi unele comentarii. Dar n'au fost. Deşi, mărturisesc sincer, ar fi trebuit să fie.

D. Constantin Noica ne spunea atunci că Mişcarea noastră legionară e o mişcare prinsă de viaţă şi, ca atare, fondată pe ideia de progres. Până aci totul e perfect. Dar ca să ne dovedească, d. Noica deschide o paranteză şi ne spune în ea, că Mişcarea a avut în istoria ei diferite etape. Şi prima etapă ar fi fost chiar la început, când Căpitanul şi cu cei câţiva prieteni s'au constituit sub semnul Arhanghelului Mihail. Etapa asta a fost aşa zisa „etapă a haiduciei". Şi ea este caracterizată prin „exerciţiile de tir" pe care le făceau membrii ei de atunci în munţi şi prin lupta de-a institui o anumită dreptate. După asta, ei văzând că nu se poate duce acţiunea numai prin această formă, s'au înscris într'un partid politic. Şi asta ar fi o adoua etapă. D. Noica îi spune „etapa politică". Dar nici aci n'a mers, fiindcă însăşi conducătorilor politici le lipsea educaţia necesară unei acţiuni eficiente. Atunci comandanţii noştri au intrat într'o fază de exerciţii de auto-educare. Aşa dar „etapa pedagogică". Iar după asta au mai urmat „etapa spirituală" şi „etapa religioasă".

Deci, foarte simplu de văzut că aceste etape au fost într'un evident progres unele faţă de altele. Şi toate ar fi bune dacă nu ne-am lovi de anumite dificultăţi teoretice. Intâi, eu cred, că dacă profesorul nostru Nae Ionescu ar fi ascultat conferinţa d-lui Constantin Noica, s'ar fi bucurat mult, dar totuşi nu i-ar fi plăcut. Şi nu i-ar fi plăcut fiindcă el vedea lucrurile şi istoria nu înşirate una lângă alta, ca pe aţă, ci global. Adică, le vedea ca pe nişte organisme vii, cu legile lor proprii de creştere. Dar asta nu însemnează însă că el ar fi negat progresul din fiinţa Mişcării. Asta, nu! Ci ar fi negat, numai, progresul acesta pe etape şi ar fi pus în locul lui progresul organic. Creşterea entelehiilor, cum am învăţat noi să-l zicem. Totuşi, există aci un lucru care ne poate înşela. Şi anume, faptul absolut real, şi pe care d. Noica l-a observat, că Mişcarea noastră legionară a trecut prin aceste forme zise etape. Dar astea n'au fost Mişcarea la un moment dat, ci au fost numai soluţiile Mişcării pentru un anumit moment. De exemplu, atunci la început, în ţara asta domina hoţia. Şi Căpitanul a dat soluţia esenţială pentru acel moment, hotărînd să ducă lupta împotriva ei. Asta însă nu poate fi numită o „etapă a haiduciei". Şi la fel se întâmplă şi cu celelalte etape. Căci legiunea a fost dela începutul ei tot ce am văzut şi tot ce vom vedea. In timp, ea n'a dat decât anumite soluţii la întâlnirea cu râul colţ al vremii. Căpitanul dacă murea la opt ani, sau la doisprezece, sau la douăzeci, era tot el. Cei care cunosc niţel pe Goethe înţeleg ce vreau să spun.

N'aş vrea însă să fie apreciate, aceste precizări, în sensul cel mai rău. Mai ales că este vorba de d. Constantin Noica, pe care-l stimez atâta.

Axente Sever Popovei

D. Horia Sima, Comandantul Mişcării Legionare, decorat de M. S. Regele

BUCUREŞTI, 10. — *D. Horia Sima, conducătorul Mişcării Legionare şi vicepreşedintele consiliului de miniştri a fost decorat de M. S. Regele Mihai I, propriu modo, cu ordinul Steaua României, în grad de ofiţer.*

Concertul Filarmonicei din Bucureşti a produs la Berlin o excelentă impresie

BERLIN, 10 (Rador). — Presa berlineză de ieri publică reportagii amănunţite despre concertul Filarmonicei din Bucureşti, ţinut la Berlin, în prezenţa dlui ministru dr. Goebels.

Ziarele scot în evidenţă caracterul original al bucăţilor executate, având frumoase sublinieri pentru ecoul produs în opinia berlineză.

Cronicarii muzicali sunt toţi de acord în a releva valoarea muzicii româneşti.

Teritoriile jugoslave violate de avioane necunoscute

BELGRAD, 10 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Havas" transmite: Miercuri dimineaţa s'a dat alarmă la Bitolia (Monastir), deoarece un avion de naţionalitate necunoscută a sburat pe deasupra oraşului.

Două avioane de vânătoare jugoslave au urmărit avionul necunoscut până la frontiera albaneză.

In legătură cu sborurile din ce în ce mai dese efectuate de avioane necunoscute pe deasupra teritoriului jugoslav, municipalitatea din Ljubliana, oraş situat nu departe de graniţa italiană, a adresat populaţiei un apel prin care îi aduce la cunoştinţă că artileria antiaeriană a primit ordin să intre în acţiune imediat ce va fi nevoie şi o roagă în acelaş timp să caute să se adăpostească cât mai repede.

GÂNDURI ŞI FAPTE CULTURALE

Cărticica şefului de cuib

Te apropii cu rigoare de acest manual simplu şi modest al Legiunii, manual în care s'a pus disciplinat şi clar o credinţă nouă, o metodă precisă pentru înlocuirea omului vechiu cu toate păcatele lui.

Pentru cărticica aceasta avea o pietate deosebită însuşi Căpitanul.

E aci prinsă viu puterea de convertire umană a naţionalismului românesc.

Inainte primeam programe.

Şi era destul să acceptăm programul, în nepăsarea omului din mine. Nu era interesant omul pentru ei...

Corneliu Codreanu a înţeles că nu poate merge cu oricine pe drumul lui aspru, că nu se va putea întâlni cu idealul mare al acestei ţări decât cu Români realizaţi.

Şi pentru asta trebue metodă.

Fiindcă omul e atât de mult legat de mijloace, e atât de strâns de felul şi faptele prin care trece încât de atâtea ori uită depărtatul idealului. Şi nici nu se poate merge oricum pentru a prinde măcar trena albastră a unui cer după care umblăm pe deasupra pământului acesta întristat de ispite şi stânci. De aceea marii reformatori şi peregrini ai lui Dumnezeu au insistat asupra metodei. Inainte de capodopera cavalerului sfânt, Ignaţiu de Loyala — Exerciţii Spirituale — au apărut acele ale lui Garcia Ximenez de Cisneros, cu detalii ce se implântă în viaţă pe drumul purificării.

Imi place să amintesc aci o metodă pentru cei mai rari, ciudata experienţă mistică a sfântului Ioan al Crucii, din Muntele Carmel şi Noaptea obscură. Sunt alte legi, uneori totuşi apropiate, dar pe alt plan, decât în Cărticica şefului de cuib. Traversează sufletul prin nopţi obscure să ajungă pe crestele radioase ale muntelui mistic. E surprinzător cum revin în cărţile mari de purificare metaforele cu munţi, cu fiare sălbatice... Viziunea înspăimântătoare a încercărilor prin care străbate legionarul sunt vrednice de Divina Comedie a lui Dante.

E agonia dureroasă a omului care vrea să urce, umplut de lume, sau să se apropie măcar de vârful vieţii... Sfânta Tereza de Spania îşi simţea dislocate şi oasele de suferinţa încercărilor... Dar cât patetism dantesc nu s'ar putea înfăţişa prin mlaştina desnădejdii, acolo unde lupta e decisivă...

Cărticica şefului de cuib cuprinde şi organizare şi legi mai simple. Legi, cari sunt „naturale", pe cari nu le-a descoperit Căpitanul, dar au fost apreciate de el. Să luăm, de exemplu, Legea onoarei: „mergi numai pe căile indicate de onoare. Luptă şi nu fi niciodată mişel! Lasă pentru alţii căile infamiei..." Cred că e o radicală deosebire de principiile pline de otravă din Il Principe a lui Machiavel, care a permis şi calea infamiei, numai să se poată celebra mai presus de toate, peste oameni şi peste morală, Statul şi Cezarul...

Acest manual modest, de ascetism şi naţionalism, de înoire umană a Românului, de disciplină omenească a vieţii, a respins uritul lumii, când nu ne ştim ruga, când lovim sentimentul demnităţii, când nu ne aplecăm peste fratele căzut în nenorocire şi atâtea alte legi, cari prinse în noi ar preface România într'o ţară minunată.

Cărticica şefului de cuib e un manual simplu al Românului...

Coriolan Gheţie

Starea ţărănimii în trecut

Strădanii pentru ridicarea nivelului de viaţă al ţăranului, atât din punct de vedere material, cât şi moral, s'au făcut de către mulţi şi de multă vreme. Dacă n'ar fi decât să ne gândim la discursurile circulare de fiecare Duminică ale lui *Vasile Lascăr*, pe timpul când era ministru al afacerilor interne şi încă trebue să recunoaştem că era un pas important pentru atingerea unei ţel de mult visat. Acţiunea lui *Vasile Lascăr* era consacrarea oficială a unor eforturi izolate din iniţiativă particulară.

Ţărănimea românească din Vechiul Regat, mai ales, a avut o existenţă dintre cele mai triste. Ea s'a născut şi s'a desvoltat sub zodia celor mai grele încercări şi, e firesc, ca evoluţia ei să nu fi putut ţine pas cu ţărănimea altor popoare, care se bucurau de libertate şi linişte lăuntrică. La noi năvălirile hoardelor din răsărit s'au ţinut lanţ. Când s'au potolit ele, a venit stăpânirea turcească, pentru al cărei *haraciu* se ducea toată truda ţăranului român. După aceea ne-am pomenit cu cealaltă binefacere: fanarioţii. Se ştiu dar nenumăratele ticăloşii ale vistiernicilor şi zapciilor greci săvârşită în ţară.

După urma tuturor acestor împrejurări, nespus de grele şi de triste, ţăranul nostru a avut de îndurat amarnic. Iată dar pricinile care au stat în calea desvoltării fireşti a nivelului de viaţă al săteanului român. Ele au fost din afară, pentrucă, în sinea lui, săteanul a dorit întotdeauna să-şi apropie elementele de civilizaţie şi cultură. Era greu însă pentru acest nenorocit stăpân firesc al plaiurilor româneşti să-şi împlinească năzuinţele, când el era dator să fie rob unor străini explotatori şi veroşi. El n'a cunoscut decât suferinţa şi umilinţa. Dacă a isbândit până în cele din urmă, faptul se datoreşte, în cea mai mare parte, puterii de rezistenţă şi vitalităţii sănătoase a poporului român. Nu toate biciuirile şi suferinţele îndurate, neamul nu s'a plecat în faţa destinului, ci a luptat dârz, silindu-l pe acesta să fie mai favorabil lui. Nu toate neamurile care au trecut prin astfel de împrejurări, au putut birui. Unele din ele, mai puţin rezistente, au cedat în faţa greutăţilor şi s'au prăbuşit. Poporul român, însă, a răbdat şi până la urmă şi-a afirmat năzuinţele.

Inainte de închegare, ca stat, ţinuturile din Vechiul Regat, prea în rare cazuri, au cunoscut, din partea vremelnicilor dregători, atenţiuni binevoitoare faţă de pătura ţărănească. De cele mai multe ori, ei se purtau despotic cu populaţia nevoiaşă de pe moşiile lor. Lipsa unei alimentări normale, ducea, în mod firesc, la pelagră copiii mureau din aceeaşi pricină şi din nerespectarea regulelor elementare de higienă casnică. Oamenii nu primeau dela nimeni o vorbă bună, şi n'auzeau decât înjurături şi cuvinte de ocară. Dacă nu dela boieri, care uneori erau cu inimă dreaptă şi cinstită, atunci dela vătafii şi administratorii de pe pământurile lor.

Chiar dacă, în unele cazuri, boierii încercau să îmbunătăţească starea ţărănimii de sub oblăduirea lor, faptul era izolat şi era la întâmplare, fără nici-un fel de organizare. Ei profesau un fel de filantropie rău înţeleasă. Un ajutor în bani sau alimente dat cuiva, îşi pierdea efectul deodată cu consumarea sa. Omul ajutat, păstra u ntimp amintirea binelui făcut, dar când lipsurile îl ajungeau din nou, nemulţumirea reisbucnea. Nu mai vorbim de faptul că din mijlocul ţărănimii din Vechiul Regat, mai ales, nu s'au putut ridica, în acele vremuri, nici un om luminat, fiindcă acestei pături i se refuza dreptul la carte şi era silită să stea în întuneric. Doar rar, prin cine ştie ce întâmplare norocoasă, când se milostea vre-un boier să dea la carte pe câte-un copil de ţăran. Acesta însă nu putea face cine ştie ce treabă, deoarece trăia în umbra boierului, care-i purta de grijă şi îi găsea întrebuinţare în treburile administraţiei.

De altfel, slova de pe atunci, slavonească ori grecească, era dată pe mâinile preoţilor şi ei atât de slab pregătiţi.

In aceste condiţiuni, nimeni nu trebue să fie surprins dacă ţărănimea noastră nu a putut ţine pas cu celelalt eneamuri în năzuinţa spre progres şi civilizaţie. Cu toate acestea e bine de ştiut că ea şi-a asimilat, totuşi, în mare parte, tainele acestor două elemente ale evoluţiei umane.

Din nenorocire nu ştim decât prea puţin din iniţiativele binevoitoare ale boierilor faţă de ţărănime, *înainte* de organizare noastră statală. Din hrisoave abia, ici-colea, găsim câte un document care glăsueşte, după veacuri, despre vreuna din faptele bune ale câte unui boier faţă de supuşii lui. Informaţiile sunt lapidare şi ele sunt departe de a ne sluji la închegarea unei monografii privitoare la asistenţa morală şi materială dată în trecut ţărănimei româneşti. Totuşi o astfel de lucrare ar fi necesară şi ea ar putea servi ca un îndreptar de experienţă la elaborarea reformelor sociale, care vor cuprinde organizarea vieţii săteşti de mâine.

Am încercat să prefaţăm aici problema culturii ţărăneşti în Vechiul Regat şi ne vom ocupa de încercările ce s'au făcut în trecut, dela *Vasile Lascăr* încoace, pentru ridicarea vieţii săteşti pe făgaşurile progresului şi ale civilizaţiei. Chestiunea este interesantă, şi, mai ales, de o acută actualitate într'un stat, cu bază de susţinere agrară.

Dumitru Imbrescu

BLOC

ADEVĂRUL LA LUMINĂ

Răsfoind zilele trecute „Revue de Transylvanie", publicată sub auspiciile „Astrei", într'un număr din 1938(tomul IV, Nr. 1—2 Ianuarie—Iunie 1938), am recitit, cu multă atenţiune, câteva studii, astăzi de o notorie actualitate, privind raporturile dintre noi şi unguri, în chestiunea Ardealului.

Astfel, ocupându-se despre „Frontiera etnică româno-ungară", d-l profesor Ştefan Manciulea, face un istoric amănunţit al acestei chestiuni şi analizează lucrările de specialitate, apărute în Ungaria privind populaţiile română şi maghiară din Transilvania. Cercurile oficiale şi cărturăreşti ale vecinilor dinspre vest, denaturând, fără nici un scrupul, au scris nenumărate cărţi conţinând punctul lor de vedere. Uneori, dacă simţeau nevoia, plăteau chiar pe străinii cu renume pentru a-şi însuşi principiile lor. Ei nu s'au dat înapoi dela niciun mijloc, oricât de perfid ar fi fost, pentru impunerea vederilor lor, întotdeauna în contradicţie cu realitatea. Cine era de bună credinţă şi se informa temeinic asupra problemei Transilvaniei nu lua în seamă inadvertentele ungureşti şi ale celor plătiţi de aceştia, pe când cei superficiali şi necinstiţi sufleteşte îi credeau. Din pricina acestora din urmă, cari s'au înmulţit simţitor în ultimul timp, ţara a plătit, din patrimoniul ei naţional, o jertfă nespus de mare.

Dacă Ungurii îşi închipuesc că problema Transilvaniei a intrat pe un făgaş definitiv, trebue să-i avertizăm că îşi fac iluzii periculoase. Nu putem să avem o clipă de linişte şi de răgaz.

Deocamdată lupta noastră se îndreaptă spre documente şi chiar şi spre cele maghiare, de unde reese clar dreptatea noastră de a stăpâni Ardealul, ca fiind teritoriu de viaţă românească.

Astfel, d-l Manciulea face o analiză critică serioasă celor două volume ale lui Csaplovics, „Gemulde von Ungarn", apărute la Budapesta în 1928 şi care au anexată o hartă a populaţiilor din Transilvania. Din lucrarea lui Csaplovics reese clar demarcaţiunea etnică între români şi unguri. Acelaş lucru rezultă şi dintr'o altă lucrare, „Etnographie der Østerreischischen Monarchie", apărută la 1875 în Viena şi scrisă de Karl Csörnig. Ceea ce trebue remarcat din aceste două importante lucrări, e faptul că demarcaţie etnică între românii şi ungurii din Transilvania corespunde aproape exact cu graniţele politice trasate în 1919. Din relatările lor, intemeiate pe judicioase cercetări, reese procentul majoritar de români faţă de unguri. De-altfel aceasta reese şi din recensămintele lor, oricât de draconic au fost organizate şi împlinite. Zelul ungurilor când a fost vorba de nedreptatea românilor din Transilvania n'a cunoscut margini.

Şi e ciudat faptul că, deşi graniţele dela 1919 au fost trasate potrivit normelor de dreptate şi pe temeiul realităţilor recunoscute chiar de ei, au mai avut curajul după aceea să protesteze, inducând în eroare, pentru triumful cauzei lor, naţiuni de bună credinţă. Inconsecvenţa este o notă caracteristică a maghiarilor. Sunt în stare să suţină cu încăpăţinare o cauză nedreaptă, fie chiar şi cu argumente contradictorii.

Problema Ardealului a constituit pentru Unguri în cursul veacurilor trecute un mijloc de îngrijorări şi coşmaruri. Ei ştiau că n'au niciun drept de stăpânire asupra acestor ţinuturi şi încercau prin toate mijloacele să creeze o atmosferă prielnică cauzei lor, mai ales printre străini.

Dar multe cărţi stăine au dat adevărul la iveală. Cazul discutat mai sus este elocvent în această privinţă.

D. I.

REVISTE

FAPTA

La 15 Ianuarie 1941 va apare la Bucureşti revista lunară de doctrină, literatură şi ştiiţă „Fapta". La această revistă vor colabora d-nii:

Nicolae Albu, Vasile Băncilă, Radu Brateş, Emil Bulbuc, Spiridon Cândea, Ion Cengher, Aurel Chira, Horaţiu Comanciu, Nicolae Comşa, Nicolae Constantin, Axente Creangă, Ion Costea, Ion Dobrin, Virgil Fulicea, Corneliu Georgescu, Traian Herseni, Nicolae Iancu, Ilie I. Imbrescu, Ion I. Ionică, Toader Ioraş, Ion Mărgineanu, Nicolae Mârza, Aurel Medrea, Laurenţiu Moldovan, Ion Negru, Ion C. Nonea, Zosi mOancea, Nicolae N. Petra, Nicolae Petrascu, George Popa, Iulian Popa, Eremia Profeta, Liviu Stan, Virgil Stanciu, Virgil Stoica, Constantin Stoicănescu.

Redactorul revistei este d-l Nicolae V. Lupu.

Nemulțumiri grave și amenințătoare pe orizontul Ungariei

Ungurii continuă să supună pe Români la acelaș tratament — Corupția, șomajul, foamea, vrajba și o politică artificială vor aduce Ungariei ceasul ispășirii

Un lucru nu poate fi contestat Ungariei: Acela de a ști să-și organizeze, el... prin mijloace diabolice, o propagandă utilă, subt raport politic, deși în fond realitățile sunt cu totul altele.

Ungaria are un uriaș arsenal de propagandă, utilizat meschin, pentru a-și servi interesele. Dar, știți povestea cu ulciorul: nu merge, la infinit, după apă; odată se sparge. Așa se va întâmpla și cu Ungaria, a cărei politică externă de duplicitate a început să se contureze tot mai mult. Și asta, în dauna ei, cu toate că uzează toate șiretlicurile imaginabile. Dar, ceeace este mai interesant constituesc ultimele relatări ale refugiaților din Ardealul cedat. Toți aduc știri din cele mai alarmante pentru Ungaria, pentru situația ei internă. Asta, bine înțeles, pe lângă tratamentul vitreg și barbar care se aplică românilor rămași, temporar sub stăpânirea maghiară.

Atrocitățile continuă

Situația românilor din Ardeal, se prezintă în aceleași condiții neomenești. Sunt supuși la tot felul de umilințe; sunt batjocoriți; arestați și bătuți, sub învinuiri nefondate.

Cei mai mulți sunt bănuiți de a fi informatori și legionari. Aceștia sunt în permanență șicanați și purtați pe la poliție, unde sunt ținuți câteva zile, aplicându-li-se un regim barbar de tortură.

In general, cazurile de barbarie sunt izolate. Prigoana este foarte metodic organizată, dând aerul unor măsuri locale cu caracter administrativ și polițienesc.

TRATAMENTUL BARBAR

Fără să se țină cont nici în cea mai mică măsură de desăvârșita noastră toleranță, regimul ungar aplică românilor, subt toate raporturile, un tratament din cele mai dure dovedindu-se ostil oricărei pulsații românești.

Limba română este interzisă până și în localuri, subt forma, că, cine este auzit vorbind românește, este notat ca subversiv și urmărit sub pretextul unor atitudini și infracțiuni săvârșite împotriva ordinei de Stat. Orice acțiune comercială sau economică românească este sistematic boicotată.

Din toate privințele, românii din Ardealul cedat îndură lipsuri și greutăți materiale, iar subt raport politic și spiritual li se aplică un tratament imposibil, pentru o conviețuire armonică și pacinică, chiar de o durată foarte scurtă.

DOMNIA CORUPȚIEI

Este interesant de subliniat faptul că în Ungaria, în ultima vreme, corupția a pus, din ce în ce mai mare măsură, stăpânire pe aparatul de stat administrativ, polițienesc și jandarmeresc. Pentru românii de acolo, această constatare a fost surprinzătoare.

Știau ei că în Ungaria se practică fel de fel de compromisuri, dar nu chiar în așa mare măsură. Mita, sperțul, bacisul sunt în Ungaria, în floare. Sunt obicinuite la fiecare pas. *Pentru chestiunile mai mărunte, dar totuși de o oarecare importanță este chiar fixat, prin uz, un tarif minimal de 100 pengoe.*

O unguroaică căsătorită cu un român, refugiată recent, ne-a povestit, subt acest raport, lucruri pline de haz. In numeroase împrejurări a fost nevoită să se târguiască și să ducă pentru câțiva pengoe, pe care trebui să-i dea în plus, în schimbul unui oarecare serviciu legal datorat. Sau, pentru a nu fi șicanat — ne spunea soțul doamnei — am dat bani în numeroase cazuri.

Mari disensiuni între Unguri

Un cunoscător al situației din Ungaria putea prevedea, încă dela 1 Septemvrie 1940, că în Ardealul cedat, se vor înregistra serioase disensiuni și chiar conflicte între unguri. Ceeace era de așteptat s'a întâmplat într'o formă amenințătoare.

La Cluj, conflictul a isbucnit chiar în primele zile. Sau mai bine zis a început un conflict între conducerea fostei minorități maghiare din România.

Odată cu pronunțarea dictatului dela Viena, contele Bethlen, și-a asumat rolul de conducător al ungurilor din Ardeal, pentru faptul că el era șeful partidului maghiar disolvat în vremea lui Armand Călinescu, și înlocuit cu comunitatea maghiară sau secția maghiară a F. R. N.

Contele Banfy își menținea calitatea de reprezentant oficial al comunității și deci al întregei maghiarimi din Ardeal. El a activat în ultimii doi ani; are organizații locale și câte alte argumente!

Disputa șefiei a ajuns într'o oarecare măsură publică, prin anumite comunicate de presă. Fiecare pretins șef avea o gazetă, care îl susținea.

Deci, dela început s'a creat o atmosferă de reală vrajbă, mascată însă de bucuria efemeră a reîntregirii.

GOANA DUPĂ POSTURI

Imbătați de posibilitățile imense de plasare, au început, și această împrejurare, să se ciocnească. Din primele zile, numai la postul de director general al uzinelor comunale din Cluj, au fost unsprezece candidați cu pretențiuni serioase. Fiecare se credea cel mai îndreptățit. Bine înțeles, nu putea să fie decât unul. Deci, iată, un caz concret de defecțiune și nemulțumire.

Dar, lucrurile au mers mult mai departe. Ungurii localnici și-au făcut mari iluzii. Fiecare se vedea domn mare. Doar, Radio Budapesta le-a alimentat permanent fantezia cu fericirea „raiului hortyst". Spre marea lor desamăgire, s'au trezit cu „domnii" sosiți din Ungaria veche și din Budapesta. Până și slujbele mai neînsemnate au fost ocupate de frați de ai lor, special aduși. Deci, era foarte normal, să isbucnească o serie întreagă de nemulțumiri și conflicte pe chestiunea plasamentului. **Mulți au exclamat: „Era mai bine înainte; era mai bine sub români"!**

In Ardealul cedat nemulțumirile se pot grupa în două clase. Una cu caracter strict local, în sensul că ungurii care au trăit sub stăpânire românească, se ceartă între ei, invocând diferite motive din trecutul lor apropiat — unii, — bune, alții, — rele, — toate având acelaș scop: avantagii materiale, plasarea.

A doua clasă este aceea care cuprinde toți nemulțumiții din Ardeal față de emisarii, șefii și funcționarii veniți dela Budapesta și din Ungaria reală. Deci un lanț întreg de agitații.

ADÂNCIREA ȘI LĂRGIREA NEMULȚUMIRILOR

Aceste nemulțumiri vor lua proporții din cele mai amenințătoare pentru ordinea internă. Și acestea într'o vreme foarte scurtă. Motivele sunt două. Intâiu, șomajul în toate ramurile de activitate.

La nemulțumirile grave semnalate mai sus, ale păturei intelectuale, se alătură nemulțumirile lucrătorilor și producătorilor de toate categoriile. In Ungaria nu este de lucru. Nu se fac operații comerciale. In toate domeniile s'a înregistrat o atmosferă de nesiguranță.

Este foarte semnificativă, subt raport, știrea ce ne-a dat-o comerciantul O. I., refugiat din Cluj, după 1 Ianuarie.

De anul nou în Cluj n'a petrecut nimeni. N'a fost nimic deosebit. Niciun entuziasm, deși real privind, anul acesta care a trecut, a fost un an mare pentru unguri. Au primit un mare plocon... Sau știu ungurii ceva trist, demoralizant, dar inevitabil.

O lume sărăcită, nemulțumită n'are poftă de petrecere. Și încă ceva. In Ungaria lipsesc alimentele și obiectele de primă necesitate. Populația îndură mult. N'are tocmai ceeace îi trebuie mai mult; ceeace îi este indispensabil.

Și astfel nemulțumirile se înmulțesc, se adună, cresc potop ca apele.

Ce uită Ungurii?

In asemena condiții nimeni nu poate să nu recunoască, că situația Ungariei este disperată. Ordinea internă este grav amenințată. Toate păturile sociale sunt profund nemulțumite. Doar clasa latifundiară face ultimele manevre de potolire, creând noui digresiuni și lansând noui formule. In fond este un joc sinistru din pragul prăpastiei.

Pătura conducătoare a Ungariei uită că locuitorii Ardealului au trăit peste douăzeci de ani, în România, în cele mai bune condițiuni. Au avut de toate. Pâine și libertate.

La nemulțumirile ungurilor se adaugă cele ale românilor care nu vor putea suferi, la infinit.

Deci, nemulțumirile merg paralel, doar cu deosebirea că românii sunt martiri pe când la unguri totul este în funcție de anumite condiții materiale.

Ungaria uită că o țară nu se poate mulțumii cu o propagandă abil ticluită.

Ciardașul, vinul Tokay și femeile din pustă nu mai pot constitui aceleași fericite instrumente de propagandă.

Azi, în Ungaria se pun probleme mari, existențiale, deși pentru unii anumite aparențe le dă încă un avans pentru ziua de mâine.

Lucrurile se clarifică, se fundează pe realități. Situațiile reale nu pot fi permanent învelite în artificii. Nimeni nu se mai mulțumește cu informațiuni hibride și găunoase, dar pompos servite.

Să fim înțeleși. Pentru Ungaria va bate curând ceasul marei ispășiri. Va fi marele act de dreptate pe care îl așteptăm.

Insemnări

Un nou orăşel italian: Segezia

După oraşele clădite din temelie pe locurile virane ale Mlaştinelor-Pontine, desţelenite, apar cele înălţate pe Câmpia Pulielor, readusă la o viaţă nouă de către Fascism care a înzestrat această regiune cu o mare operă de civilizaţie: apaductul Pulielor.

Primul orăşel ce se clădeşte aci este Segezia (dela latinescul *Segez*-grâne). Segezia va fi înălţat la unsprezece km. de Foggia şi va avea cel puţin 3000 de locuitori. Arhitectura acestui oraş nou a fost studiată în aşa fel ca să fie respectate caracterele arhitecturii tradiţionale ale Italiei de Sud şi se va desfăşura mai ales orizontal.

Desţelenirea Câmpiei Pulielor, necesară pentru a se putea reda fertilitatea naturală unui teritoriu foarte întins şi da populaţiei lui, care este una din cele mai prolifice din Italia, un standard de viaţă mai ridicat — continuă în ciuda stării de războiu.

Nouile orăşele şi centre rurale care vor fi întemeiate după Segezia se vor numi Incoronata şi Daumilia. Numele acestui orăşel din urmă vine dela marea Dauno, care în vechime acoperea o parte din aceste pământuri.

Harta oficială a Africei Orientale italiene

ROMA, 10 (Bit.) — Serviciul cartografic al Africei Italiene a terminat harta oficială fizică şi politică, a Africei Orientale Italiene. Ea este datorită trudei lui Achillo Dardano, care a întocmit-o la scara de două milioane.

Modificările, corectările şi adăugirile, tot atât de numeroase ca şi de însemnate, sunt mărturia trudei împlinite pentru a înregistra noui date oficiale, culese din izvoarele cele mai diferite (Guvernămintele coloniale, instituţii, exploratori, savanţi, funcţionari, ofiţeri). Intocmirea acestei hărţi constitue o nouă dovadă a neîncetatei acţiuni de explorare ştiinţifică care are loc în teritoriile Imperiului. In întocmirea hărţii s'a ţinut seamă de toate localităţile prezentând un interes din punct de vedere agricol, industrial, hidric, mineral, comercial etc. Au fost înregistrate şi localităţile cu o minimă însemnătate, dar care su.' centre urbane.

Noua hartă, editată de către ministerul Africei Italiene şi Institutul Artelor Grafice din Bergamo, este înzestrată cu un index al numelor care înlesneşte căutarea localităţilor şi citirea ei.

Elveţia va fi legată cu Adriatica printr'un canal navigabil

MILANO, 10 (Bit). — Italia a realizat în ultimii ani însemnate lucrări şi în domeniul navigaţiei pe cuprinsul teritoriului Peninsulei, şi mai cu seamă în valea Poului.

In momentul de faţă sunt pornite lucrări prin care Poul va putea deveni, în cursul său central, navigabil pentru vasele de 600 tone. Pentru aceste lucrări a fost prevăzută o investiţie de 200,000.000 lirete.

Pentru canalul dintre Po şi Milano şi portul fluvial al acestui oraş, a fost prevăzută o investiţie de cca. 300,000.000 lirete şi s'a socotit că în şase ani lucrările vor fi complect gata.

Mult mai impunător va fi canalul actualmente în studiu dintre Milano şi Lago Maggiore care va avea o ramificaţie spre Torino. Consiliul Federal elveţian însuşi, a subliniat, într'una din şedinţele sale, utilitatea acestei căi de comunicaţie care va îngădui ca o mare parte traficul elveţian să poată fi îndreptat dela Lugano pe Lago Maggiore spre Veneţia şi invers, pe un parcurs de apă de aproape 540 km.

Realizarea acestui mare proect va asigura unei intense regiuni din Europa Centrală un debuşeu spre mare cu o economie şi o rapiditate de transport simţitoare.

Parastas pentru martirul Comandant Legionar Ion Banea la Vulpăr

In ziua de Sfântul Ion, legionarii clujeni, refugiaţi în Sibiu, încadraţi în cuiburile „Bandera VI" şi „Domnul Banea", precum şi „Centrul Studenţesc Legionar", au comemorat memoria neuitatului comandant Legionar Ion Banea, în satul său natal Vurpăr din judeţul Sibiu, prin oficierea unui parastas în bisericile ortodoxă şi unită.

De faţă au fost părinţii, soţia şi fratele Comandantului Ion Banea, camaradul Comandant ajutor Dumitru Banea, camaradul Comandant ajutor Ion Pitariu, din partea garnizoanei Sibiu şi un mare număr de legionari şi locuitori din loc.

După oficierea parastaselor, s'a ţinut la Casa Culturală a Comunei, în cadru festiv o şedinţă comună a cuiburilor din Sibiu şi Vurpăr. Şedinţa a fost deschisă de camaradul Gr. Angelescu, Comandantul Studenţimei legionare din Ardeal, după care camaradul Dr. Liviu Modran, în cuvinte calde a evocat amintirea de neuitat a Comandantului Legionar Ion Banea, care pentru clujeni în special va rămâne întotdeauna bunul, dârzul şi veşnicul comandant al Ardealului tânăr legionar.

Şedinţa s'a închis în cântecele legionare cari deapururi vor proslăvi amintirea sa: „Dealul negru" şi „Ardealul tânăr legionar".

Presa despre „Inălţarea"

CUVÂNTUL

Sub titlul: *Apariţia ziarului „Inălţarea"*, „Cuvântul", ziar al Mişcării Legionare, scrie în numărul său dela 9 Ianuarie:

„La 1 Ianuarie a. c. a apărut la Sibiu un nou ziar cotidian legioanr scris în duhul „Ardealului tânăr legionar". Director este Radu Dragnea şi redactor responsabil, camaradul C. Angelescu.

„Primul cuvânt", din primul număr este închinat Căpitanului, dătător de legi şi datini al veacului acestuia nou în asemănare cu înaintaşii săi, căpitani şi capi de revoluţii: Horia, Cloşca, Crişan, Avram Iancu şi Tudor Vladimirescu.

„La mijlocul acestui număr chipul Căpitanului încadrat în articolul „Legiunea, nădejdea noastră" de d-l Traian Brăileanu, ministrul Educaţiei Naţionale, prin care se arată cum legionarii cu grele şi sângeroase jertfe, au oprit în cea din urmă clipă prăbuşirea scumpei noastre ţări. Să ne strângem rândurile în jurul Legiunii Arhanghelului Mihail, să întărim Gărzile ei de fier ca să devie pavăză neclintită a hotarelor noastre şi nădejde făgăduitoare de libertate pentru fraţii noştri din tot cuprinsul Daciei Traiane.

„Mai colaborează: preotul Ilie I. Imbrescu, d-l Emil Cioran, Axente Sever Popovici şi alţi fruntaşi ai Ardealului şi ai vieţii legionare."

Siebenbürgisch-Deutsches TAGEBLATT

ziarul germanilor din România, scrie în numărul său din 2 Ianuarie, sub titlul „Apariţia ziarului legionar Inălţarea la Sibiu" următoarele:

La 1 Ianuarie a apărut în Sibiu primul număr al ziarului legionar „Inălţarea". Director este d-l Radu Dragnea. Şi colaboratori, d-l Traian Brăileanu, Dan Barbilian, Emil Bulbuc, Dr. T. Bodogae, Aron Cotruş, Ion Costea, Dr. Ovidiu Comşia, Emil Cioran, M. Gaftoiu, Traian Herseni, Pr. Ilie Imbrescu, Victor Medrea, Adrian Maniu, Ilie Olteanu, N. Petra, N. Petraşcu, A. S. Popovici, Liviu Stan, Prof. Const. Stoicănescu, Dr. E. Stoicovici, Gh. Vornica, etc.

„Inălţarea" este prima foie zilnică a Mişcării Legionare din Ardeal. Ca glas al vremii noui ea va umple pentru Românii din Ardeal un gol, pe care l-au simţit până acum cercurile conducătoare ale Legiunii şi aderenţii ei.

Noi salutăm apariţia acestui nou ziar, a cărei orientare politică şi concepţie decurg în sensul colaborării germano-române, şi-i dorim o rodnică desvoltare."

AXA

Ziarul de luptă politică, doctrină legionară, informaţie şi reportaj, *Axa*, scrie:

DRUMUL ONOAREI

Am primit la redacţie acest luminos ziar legionar care apare la Sibiu şi în care dârzi şi talentaţi camarazi dau glas învolburat revoltei lor, care e sfânta revoltă a întregului Ardeal.

Sub direcţia d-lui *Radu Dragnea*, *„Inălţarea"* a apărut ca un ziar de atitudine intransigentă, de doctrină, informaţie şi reportaj.

In numărul 4 aflăm un editorial sub titlul: *„Ireparabilul Ungurilor"*, din care desprindem câteva rânduri ce trasează linia de demnitate şi onoare pe care se aşează România legionară.

România Nouă

Ziarul local de sub direcţia d-lui Zaharia Boilă a scris în numărul dela 31 Decemvrie 1940:

UN NOU ZIAR ROMÂNESC IN ARDEAL

Incepând cu ziua de mâine apare la Sibiu ziarul „Inălţarea", sub direcţiunea d-lui Radu Dragnea, având colaboratori numeroşi publicişti distinşi, dintre cari amintim pe d-nii: Traian Brăileanu, Dan Barbilian, Emil Bulbuc, Dr. T. Bodogae, Aron Cotruş, Ioan Costea, preşedintele Sindicatului presei române din Ardeal şi Banat, Dr. Ovidiu Comşia, Emil Cioran, M. Gaftoiu, Traian Herseni, Dr. Ilie Imbrescu, Victor Medrea, Adrian Maniu, Ilie Olteanu, N. Petra, N. Petrascu, A. S. Popoviciu, pr. Liviu Stan, prof. Const. Stoicănescu, Dr. E Stoicoviciu, Gh Vornica, preşedintele Centrului studenţesc „Petru Maior", etc.

D-l Radu Dragnea e un perfect cunoscător al problemelor ardelene, luptele lui pentru cauza naţională şi marele său talent de gazetar, sunt garanţii, că ziarul va fi condus de omul competent.

Dorim confratelui viaţă îndelungată şi deplină izbândă.

A J U T O R U L

J U T O R U

L E G I O N A R

LEGIONAR

CALENDAR

Sâmbătă 11 Ianuarie 1941

Ortodox: Teodosia; Catolic: Teodosia. Soarele răsare la 8.14; Soarele apune la 16.00; Zile trecute: 11; Zile rămase 354.

RADIO

RADIO ROMANIA 1875 m.
RADIO BUCUREŞTI 364,5 m.
POSTUL PE UNDE SCURTE 32,4 m.

Vineri 10 Ianuarie 1941

14.00: Cântece spaniole (discuri): Melodie de Mostazo (voce Estrellita Castro). Cântece spaniole de Michelena şi de Guarache (cântă: Tito Schipa şi Emilio de Gogorza).

14.10: Radio-jurnal (II).

14.20: Concert simfonic distractiv (discuri): Uvertură la „Răpirea din Serai" de Mozart, Rigaudon, Musette şi Tamburin de Daquin. Trei dansuri germane Nr. 4, 2 şi 12 de Haydn. Schlagobers de Rich. Strauss. Două fragmente din „Colţul copiilor" de Debussy.

15.00: Jurnal cultural.

18.00: Ora militară româno-germană.

18.45: Ora. Cântece populare elvine (discuri).

19.00: „De dincolo de mormânt": Lectură legionară.

19.15: Muzică de cameră.

D-na Martinne Barbillon-Ştefănescu (vioară) şi D-na Edmée Filip (pian): Sonata I-a de Fauré (patru părţi).

19.45: Serviciul de ştiri germane.

20.00: Radio-jurnal (III).

20.20: Muzică distractivă (discuri).

20.20: „Tannhauser", operă romantică în 3 acte de Richard Wagner (discuri).

Distribuţia: Tannhauser: Sig. Pilinszki; Elisabeth: Maria Müller; Venus: Ruth Jost-Arden; Landgraful Turingiei: Ivar Andresen; Wolfram: Herbert Jansen; Un păstor: Erna Berger. Corul şi Orch. Festivalurilor din Bayreuth, dir. de Karl Elmendorf.

In pauza I-a (21.45—22.10): Radio-jurnal (IV): Sport. In pauza II-a (23.00—23.20): Jurnal pentru străinătate în limbile: germană, italiană şi franceză.

Sâmbătă 11 Ianuarie 1941

7.00: Ora dimineţii: Radio-junal (I). Muzică (discuri). Sfaturi gospodăreşti.

13.15: Ora; Cota apelor Dunării şi a barei Sulina; Informaţii artistice şi sportive.

13.30: Muzică populară germană (discuri).

13.50: Serviciul de ştiri germane.

14.00: Jazz (discuri).

14.10: Radio-jurnal (II).

14.30: Muzică românească.

Quintetul de mandoline: A. Gheorghiu, R. Jorovschi, H. Jorovschi, Em. Petrescu şi G. Cabiaglia.

15.00: Jurnal cultural.

18.00: Ora; Un abonat doreşte să asculte: Uvertura „Faust" de Wagner. Simfonia IV-a în re minor de Schumann.

19.15: Liviu Teodor Teciu (pian): Gavotă de Gluck Brahms. Două sonate de Scarlatti. Preludiu în re bemol major de Chopin. Impromptu în fa diez major de Chopin. Dans rusesc de Stavinsky.

19.45: Serviciul de ştiri germane.

20.00: Radio-jurnal (III).

20.20: George Manoliu-vioară, acomp. la pian de Nicolae Marcovici.

20.45: Prof. S. Lambrino: Boerebista.

21.00: Concert de seară. Orchestra Radio dirijată de Th. Rogalski: Uvertură la „Balul Operei de Heuberger. Suită medievală de Amadei. Fantezie de Urbach pe motive de Grieg. Vals imperial de Joh. Strauss. Ceasornicul şi figurinele de Saxa de Ketelby. Către infinit de Mihăescu-Nigrim. Vals vesel de Provaznik.

22.00: Radio-jurnal (IV); Sport.

22.20: Transmisie dela restaurantul „Coşna". Orchestra Vasile Julea; cântă: Rodica Bujor şi Petre Gusti.

23.00: Jurnal pentru străinătate în limbile: germană, italiană şi engleză.

Dispozițiuni privitoare la eliberarea pașapoartelor

Primim următorul comunicat:

D. director general Alexandru Ghica, reamintește celor interesați dispozițiunile date anterior cu privire la eliberarea pașapoartelor, prin care s'a dispus ca orice pașaport să fie eliberat în termen de 5 zile dela data înregistrării.

Totodată se atrage atențiunea petiționarilor domiciliați în provincie, solicitatori de pașapoarte pentru toate continentele, că asemenea cereri pot fi adresate prin scrisori recomandate direct Direcțiunei generale a Poliției, serviciul pașapoartelor, anexându-se pe lângă toate actele cerute de instrucțiunile în vigoare și timbrele respective.

Aceste cereri astfel înaintate, vor fi soluționate cu precădere, iar pașapoartele odată confecționate vor fi trimise petiționarilor prin intermediul organelor polițienești locale.

Petițiunile însoțite de acte incomplete sau timbre insuficiente se vor restitui — nesoluționate — celor în drept prin aceleași mijloace.

Alcătuirea noului buget

Ministerul de finanțe a comunicat tuturor departamentelor, să pregătească materialul necesar în vederea alcătuirii bugetului general al Statului pe exercițiul 1941—1942.

In acest scop, la toate ministerele, a și început să se lucreze la strângerea materialului necesar pentru fixarea proectelor de buget, pentru fiecare departament în parte.

Plata impozitelor cu 5 la sută reducere

Comunicatul Min. de Finanțe

Se aduce la cunoștința tuturor contribuabililor, că potrivit art. 67 legea pentru unificarea procedurei fiscale, până la data de 15 Februarie 1941 pot achita impozitele directe înscrise în roluri pe trimestrul Ianuarie 1941 cu o reducere de 5 la sută.

Odată depășit termenul de 15 Februarie, în afară de faptul că nu se acordă nicio reducere, dar la finele trimestrului se vor aplica și majorările prevăzute de art. 71 al aceleași legi.

Examenele de definitivat ale învățătorilor

Innscrierile pentru examenele de definitivat se fac la inspectoratele școlare județene, cele pentru înaintarea la gradul II la inspectoratele școlare regionale, iar cele pentru definitivarea învățătorilor licențiați și pentru inspecția specială de gradul I direct la Minister.

Se atrage atențiunea celor interesați că termenul de înscriere expiră la 10 Ianuarie a. c.

Pentru înscrierea la gradul II „învățătorii trebue să aibă trei ani de funcționare cu titlul definitiv, la data de 1 Septemvrie 1940".

Invățătorii care se înscriu pentru înaintarea la gradul II sau gradul I și îndeplinesc condițiunile art. 220 din legea învățământului primar, se vor bucura de reducerea stagiului de un an, dacă fac dovadă că au funcționat la școli cu populație eteroglotă, recunoscute de Minister și au avut angajamente aprobate.

Inspectoratul general primar de regiune dă delegații, atât pentru inspecțiile de gradul I, cât și pentru cele de gradul II.

Pentru învățătoarele dela grădinile de copii se vor da delegații numai inspectoarelor speciale pentru acest învățământ.

Invățătorilor cari au obținut, anul acesta, detașări sau concedii în familie, li se aplică, aceleași dispozițiuni ca și învățătorilor detașați în administrație sau alte instituții, adică inspecția specială li se va putea face, la cerere, la una din școlile primare de stat din localitatea unde se află.

DE CE NU S'A FACUT reforma agrară în Ungaria

Desigur că au contribuit o mulțime de factori. Și cel dintâi a fost de ordin politic.

Clasa conducătoare era recrutată numai dintre nobili care erau întotdeauna și latifundiari. Ori, interesul lor fundamental era să-și păstreze toate pământurile. Dar văzând că totuși problema s'ar putea pune în popor, au început să încurce lucrurile. Ce-au făcut? Văzând că poporul maghiar este cu destul temperament și sensibil la anumite probleme de orgoliu, l-au îndopat cu problema revizuirii tratatelor. Au ținut discursuri, au publicat reviste speciale, au plătit diferiți propagandiști, au dat spectacole în toate țările, s'au lamentat pe la toate curțile, și, fără îndoială, au obținut ceva și pe acolo! Dar au obținut mai mult în țară. Au reușit ca să umfle problema asta atât de mult încât poporul maghiar, care ca orice alt popor are atâtea nevoi, să nu-și mai poată pune nici problemele absolut proprii. Ei nu mai vedeau în ultima vreme nimic în Europa afară de revizionism. Nu vedeau că la temeliile spiritualității se pun alte concepte, nu vedeau că în centrul vieții politice sunt alți oameni și nu vedeau că judecățile politice se fac după alte criterii. Capacitatea lor intelectuală și de sensibilitate nu mai putea primi nicio altă problemă. Așa se explică de ce la ei nu se lucrează nici acum cu noțiunile moderne în politică, de ce nu se procedează moral în relațiile lor cu alții, de ce nu-și fixează o linie clară și de ce încă n'au reușit să transforme cu nimic vechea Ungarie.

Dar la acest factor direct politic, care i-a ajutat mult, s'a adăugat și un alt factor de politică demografică.

Clasa conducătoare a strâns sistematic condițiile de vieață ale poporului. Profesorul Nagemann, în inventarele sale statistice: „Der neue Balkan", spune că în Ungaria procentajul populației agrare este de 58,2, pe când în România este de 74.

Acest tabel demografic explică destule lucruri. Explică, în primul rând, virulența cu care s'a pus chestiunea agrară la noi și frecvența reformele dintre anii 1864 și 1914, pe deoparte, și dintre anii 1919 și 1921, pe de alta. Dar, în al doilea rând, el explică de ce problema reformei nu s'a pus în Ungaria, și ne mai explică, tot în raport cu ei, lipsa lor de cinste când cereau teritorii. Noi știm că ei își făceau o singură temă din asta, dar mai știm, că teritoriile nu sunt un scop în sine, ci numai un scop întru atât întrucât pot hrăni și întreține locuitorii care se află pe el.

Dar grofii unguri nu s'au gândit niciodată la adevăratul popor maghiar, afară doar de cazul când își justifică ororile. Atunci lămuresc lumea că poporul n'a putut fi oprit.

A.

Despre şcoala noastră

Vindecarea unei răni trebue să se
facă din toate părțile, ori tot așa
este și cu mântuirea unei națiuni, a-
dică trebue să plece dela toate așe-
zămintele pe care-și sprijină sufletul
și puterea economică.

In noul stat niciunul dintre așe-
zămintele noastre nu mai are dreptul
de a sta la o parte de marea vie-
ață a națiunii.

O autonomie în fața chemărilor de
astăzi ale istoriei ar fi mai mult de-
cât dejastruoasă. Așa este și cu șco-
ala. In timpurile mai apropiate, a-
cest stâlp al sufletului românesc a
avut multe abdicări dela menirea, pe
care o avea de împlinit, încurcân-
du-se prin cine știe ce sisteme de
pedagogie străină, sau impunându-și
alte ideale decât acelea care răsbă-
teau la noi din vremuri de dreaptă
cumintenie românească și neatinsă
glorie. S'au învățat astfel din diferi-
tele tratate de pedagogie sistemele de
educație ale tuturor popoarelor și pe-
dagogilor străini și niciodată nu s'a
vorbit despre un ideal permanent al
educației românești, sau despre felul
în care înțelepciunea poporului no-
stru a găsit că este bine ca să se
crească copilul. Și totuși în această
înțelepciune se rezumălnsă vieața noa-
stră de dealungul mileniilor. Eu nu
știu dacă a scris cineva despre felul
în care înțeleg țăranii noștri să dea
educație tinerelor lor odrasle și dacă
e bine, sau nu, așa cum procedează
ei. Și sunt mereu, atâtea mari p?de
de operă educativă în robotoala lor,
deoarece nu este nicidecum nevoie,
ca să fie cineva, cine știe ce mare
cunoscător întru ale filosofiei, ca să
poată face educație.

Am văzut slujitori ai școalei, care
se băteau cu pumnul în piept în ju-
rul cunoștințelor și laudelor pe care
le aduceau unui Rousseau, Herbart
sau Devey, și care despre educația
care se face în „cei 7 ani de a-
casă", la sate, de către mamă vlăs-
tarului ei, nu cunoașteau mai nimic
și nu ar fi putut dovedi valabilă a-
ceastă educație în niciun fel.

Deși toți recunosc că educația pă-
rintească și cei șapte ani de acasă
valorează mai mult decât orice stră-
duință pedagogică. Mai intervine însă
și altă problemă: un apostol mai
înainte de a fi tributarul părerilor
vreunui pedagog străin, trebue să fie
un tributar al concepției de vieață a
neamului său și al destinului națio-
nal. Pentru un dascăl eu susțin pă-
rerea, că el trebue să fie mai presus
de orice un rezumat al marei vieți
naționale. Dascălul trebue să vină din
miezul și lumina istoriei noastre și
să-și ducă generațiile care îi sunt
încredințate spre înfăptuirea marilor
răsăriturí în care părinții noștri au
crezut cu atâta dogoare și lucru pe
care Căpitanul l-a dorit cu o putere
uriașă. In afară de aceasta se mai
vorbește de un oarecare localism edu-
cativ, care cere ca în educație să ple-
căm dela realitatea cunoscută de fie-
care; deci dela realitatea neamului.

Atunci de ce să nu ne folosim de
mijloace de educație și idei de vieață
pe care ni-le oferă neamul nostru
și nu altele? De ce să luăm totul dela
alții și nimic dela noi? Imprumutu-
rile nu sunt bune. Sunt reci și în-
totdeauna suprapuse. Un portocol să-
dit într'o atmosferă mai rece nu
poate rodi așa de bine ca acela de pe
malurile mediteraniene. Căpitanul a
luptat ca să ne ridicăm în toate prin
noi înșine, cu mijloacele și puterile
noastre, și cu atât mai mult în școală,
unde e vorba despre ctitorirea sufle-
tului. Oamenii care umblă mereu
după ajutorul altora, nu arată mari
nădejdi și forțe creatoare. Neamurile
se ridică prin ele însile. Mă gândesc
la filosoful din vechime, care nu gă-
sea puterea și mulțumirea pentru om
decât în acel: în tine însuți. Statul
Legionar tinde la această despovărare
a școalei de orice împrumut pe care
l-a făcut și ridicarea ei din inimă ro-
mânească și numai cu scopuri și mij-
loace care sunt ale neamului. Atunci
vom putea să vorbim pe drept cu-
vânt despre o școală românească.

I. A. P.

CRONICA PRESEI ARDELENE

„GLASUL STRAMOȘESC" in al VII-lea an

Gazeta domnului Ion Banea a intrat în al șapteiea an dela apariție. Duhul întemeietorului se strecoară până în ultimul ei rând tipărit. O îndrumează de dincolo de mormânt ca și cum ar fi în viață. E taina ei care te face, când o iei în mână, să simți aceiași fiori ca la intrarea într'o biserică.

Din ultimul număr, al doilea, desprindem aceste rânduri ale d-lui Samuil Dan:

„Dar să se știe că dreptatea va veni pentru toți, pentru drepți și păcătoși, bogați și săraci, domni și țărani, după faptele lor. Cum îndrăsnesc să vorbească de dreptate acei comercianți care practică sabotajul, ascunzând mărfurile și speculând pe nevoiași? Dar acei foști „demnitari" ai comunelor care le-au secătuit bugetele aducându-le la sapă de lemn? Cunosc o comună, în Țara Moților, cu 4000 suflete, unde a fost mâncat până și telefonul, rămas din vremea maghiară. Și toți acești mâncăcioși zbiară după dreptate, după dreptatea lor.

„Puțină răbdare, domnilor, și veți avea-o după merit și după fapte."

Ungurii contra Germaniei

In *Gazeta Transilvaniei* d. C. Sassu, directorul Arhivelor Statului din Brașov, publică în continuare *Hungarica Fides*. Iată o concluzie:

„Căci adversitatea maghiarimei împotriva a tot ce este german nu este, nici ea, un fenomen recent și trecător. Un călător german, Hiltebrand, nota, încă de acum aproape trei secole, în însemnările pe care și le-a făcut asupra călătoriei sale în Transilvania în anul 1659, următoarele constatări: „Ungurii sunt cei mai răuvoitori și mai invidioși față de Germani. Iar acești Unguri sunt în majoritate nobili."

„TRIBUNA ARDEALULUI" (Cluj)

„Organ de afirmare al Românilor
din Ungaria". *Tribuna Ardealului,*
care apare la Cluj sub direcția d-lui
prof. Emil Hațeganu, aduce un arti-
col de fond contra asimilării. Des-
prindem următoarea concluzie:

„Schimbarea naționalității a ajuns
să fie considerată ca un fapt ce nu
poate fi săvârșit de un om de carac-
ter. Cu atât mai mult că schimbările
se produceau aproape exclusiv —
mai ales în ultimul timp — în clasa
burgheză și nu erau lipsite de bene-
ficii foarte prozaice materiale, mai
convingătoare decât noua ideologie
însușită și afișată."

„Și nici chiar asimilările din prima
fază — să le zicem inconștiente sau
de bună credință — pe plan național
n'au dat rezultate ce ar fi îndrituit o
politică de asimilări în continuare.
Au încercat, afară de onorabile ex-
cepții, doar corpul național, asimilații
luând, în cadrul burgheziei naționale,
locul cuvenit naționalilor de sânge.
Iar în faza următoare, a conștiințelor
naționale trezite, ne-au dat trista
speță a renegaților cunoscuți prin ex-
cesele lor șoviniste."

Circulația biletelor de bancă engleze a sporit simțitor

STOCKHOLM, 10 (Bit). — Se află
dela Londra că circulația biletelor de
bancă ale Băncii Angliei a crescut
săptămâna trecută la 616,9 milioane
de lire sterline, cifră care până acum
nu a mai fost atinsă. Circulația din săp-
tămâna trecută a fost cu 3,7 milioane
mai mare de cât săptămâna prece-
dentă și a depășit cu 3 milioane ul-
tima cifră maximă din luna August
1940.

Încrestări bilanţiere

Activitatea spitalului public din Sibiu

SIBIU, 10. — Spitalul public din localitate, care este una dintre cele mai vechi instituţii sanitare din Ardeal, a desfăşurată în anul trecut, o activitate intensă, care merită relevată, cu atât mai mult, că pentru bunul mers al instituţiei s'au făcut sacrificii însemnate atât din partea Statului, cât şi din partea conducerii locale.

Iată, în linii generale, această activitate, în cifre, puse la dispoziţia noastră de d. Macedon Corfaru, administratorul spitalului.

Au internaţi şi trataţi în spital, un număr de 5314 bolnavi. S'au dat 5820 consultaţii gratuite; s'au executat 1483 operaţii de tot felul. In laboratorul de radiologie, s'au examinat 4350 bolnavi.

Numărul total al zilelor de tratament pentru toţi bolnavii, a fost de 98.840 dintre care 59.480, gratuite.

Toate cheltuelile de întreţinere au fost suportate de Ministerul Sănătăţii; alocaţiile de hrană repartizându-se de 22 lei pentru clasa III—a 27 lei la clasa II-a şi 32 lei pentru clasa I.

In secţia atirabică s'a dat tratamentul necesar unui număr de 454 bolnavi, care până la înfiinţarea acesteia, erau trimişi la Cluj.

Spitalul dispune azi de următoarele secţii: chirurgicală, medicală, oftalmogică, dermato-venerică, boli cotagioase, boli pulmonare, puericultură şi antirabică — cu un total de 350 paturi.

In spital mai funcţionează un laborator modern de radiologie şi radioterapie; un laborator de bacteorologie şi un institut de anatomie patologică.

Tot aci sunt adăpostite şi funcţionează o bună parte din Clinicele Universităţii Clujene, şi anume: clinica medicală, de boli pulmonare, de boli contagioase şi clinica infantilă.

De asemeni spitalul dispune de o „Salvare" şi de o „morgă".

Privit din alte puncte de vedere, spitalul public din oraşul nostru se prezintă mulţumitor, este bine îngrijit. Este însă lipsă de medicamente. In trecut nici măcar vată şi tifon, nu erau în mod îndestulător. Şi aceasta nu din vina conducerii spitalului.

Nu ne îndoim, că astăzi, situaţia s'a schimbat; ea începând să se transforme în bine.

Românizarea comerţului în oraşul Lipova

LIPOVA, 10. — Oraş cu vechiu trecut comercial, Lipova a denvenit în ultimii ani o citadelă a comerţului evreesc pe valea Mureşului. Intreg comerţul acestui oraş — cu mici excepţii ale camarazilor germani — era în mâna evreilor. Atenţia atrasă în diferitele rânduri prin presă asupra acaparării comerţului de către evrei, nu numai că nu a avut nici un efect, dar mai mult chiar, ca o sfidare o mare parte dintre români a fost îndreptată spre acest comerţ. Odată cu instalarea noului primar al oraşului Lipova, camaradul Ion Jivănescu, problema inversării procentajului în materie de deţinere a comerţului în oraşul Lipova, se impunea. Şi un început de rezolvare n'a întârziat. S'a preluat una din cele mai mari firme de coloniale evreeşti: firma Schvartz. Azi, graţie acestei măsuri, se poate face o mai omenească aprovizionare cu coloniale dela o firmă curat românească. Suntem deaItfel în preziua preluării comerţului cu stofe, dela firme evreeşti. Şi mai departe vom asista la lichidarea comerţului cu haine şi încălţăminte, preluate de către români. Suntem abia la un început de realizări româneşti, început care datorită acelor, cari azi sunt la conducerea acestui oraş, va însemna apusul oricărui comerţ jidovesc, prin preluarea de către români pricepuţi şi harnici. Elemente sunt, mai lipseşte doar în parte capitalul. Şi credem că şi aceastâ problemă se va rezolva. Pe drumul bătăliei comerţului, Lipova păşeşte cu paşi siguri.

Mişcarea Legionară în Ardeal şi Banat

MARŞUL LEGIONAR AL GARNIZOANEI RADNA

RADNA, 10. — Garnizoana legionară Radna, a executat un marş, în comuna vecină Soimoş, sub comanda camaradului Meheleanu Ion, şeful Garnizoanei legionare Radna. La Soimoş, în faţa primăriei aştepta garnizoana legionară Soimoş, precum şi simpatizanţii. Şeful garnizoanei Soimoş dă raportul. Cu toţi au intrat apoi în sala mare a primăriei Soimoş, sediul fiind neîncăpător, unde a avut loc o şedinţă comună, deschisă de către camaradul Meheleanu. S'au cântat: „Sfântă tinereţe legionară", „Ardealul tânăr legionar", precum şi alte cântece legionare. Din partea Garnizoanei Radna a vorbit camaradul Vigi Vasile, primarul comunei Radna. D-sa a făcut o paralelă între Mişcarea legionară şi fostele partide demagogice de ieri. Făcându-le rechizitoriul camaradul ajunge la concluzia că singură Mişcarea legionară este capabilă de a redresa o Ţară care timp de 20 ani a fost jefuită de acei cari se cocoţaseră la conducerea ei. Vorbeşte apoi camaradul Juja Ioan, şeful sectorului Radna, care se referă la apelul adresat de Conducătorul Statului, pentru Unire. Face apel la românii din comuna Soimoş, de a se încadra cu suflet curat în Mişcarea legionară. A vorbit deasemenea şi camaradul N. Valahu. După o emoţionantă redare a unor acte din viaţa Comandantului Mişcării legionare Horia Sima, de către camaradul Meheleanu, şedinţa a luat sfârşit, intonându-se „Imnul legionarilor căzuţi". A fost primul marş legionar al acestui an.

AJUTORUL LEGIONAR LA ZA[?]RANI-ARAD

ARAD, 10. — Datorită iniţiativei şefilor de cuiburi şi organizaţiei legionare din comuna Zabrani, s'a colectat bani, precum şi diferite bunuri pentru Ajutorul legionar. In contrast cu starea precară materială a locuitorilor din comuna Zabrani, totalul de aproximativ 20.000 lei adunat de legionarii acestei comune, înseamnă o largă deschidere a sufletului românesc, pentru fapta de a ajuta aproapele. Comuna Zabrani numără abia vreo 250 suflete, dar aportul pentru Ajutorul legionar, înseamnă cu mult mai mult decât acest mic număr.

DELA AJUTORUL LEGIONAR LA RADNA

RADNA, 10. — Din suma de 5000 lei, precum şi 2000 lei donată de Văduva judec. Popovici s'a reuşit a se cumpăra diferite lucruri utile ca încălţăminte, haine ciorapi etc., copiilor lipsiţi de cele necesare. Deasemenea familiilor nevoiaşe li s'au repartizat, cu ocazia Sărbătorilor Crăciunului, 600 kg făină.

ADUNAREA LEGIONARA DELA RADNA

Radna, 10. — In Sala „Royal" din Radna, a avut loc o adunare a Garnizoanelor din Radna şi Lipova, la care a participat şi un numeros public simpatizant. Dela Centru a luat parte d. Ing. Ion Constantin, şeful judeţului Arad; dr. Naiu, d. Zeciu, comisar de romanizare pe lângă întreprinderile Neuman; Camaradul Marin Ionescu, şeful plasei Radna, preot Vancea-Miniş, pr. Albu-Zabrani, Jivanescu, primarul oraş. Lipova. Camaradul Meheleanu Ioan, şeful garnizoanei Radna, a prezintat raportul şefului de judeţ. Adunarea s'a deschis prin imnul „Sfântă tinereţe legionară". A vorbit apoi camaradul Marin Ionescu, definind legionarismul în sensul transformării sufletului omenesc în spre mai bine. Relevă apelul Generalului Ion Antonescu, pentru unirea forţelor creatoare româneşti. Poarta legiunii este deschisă — spune d-sa — tuturor acelor gata de jertfă. Se intonează apoi, „Ardealul tânăr legionar", după care urmează cuvântarea camaradului ing. Ion Constantin, şeful Mişcării legionare din jud. Arad. D-sa face o plastică comparaţie între perioada fanariotă şi perioada care a precedat biruinţa legionară dela 6 Septemvrie 1940. Aceaşi trăsătură comună: jaf şi trădare de neam. Evocă apoi figurile legendare ale lui Tudor, martirii traşi pe roată la Alba Iulia şi figura lui Avram Iancu. Din cenuşa lor, se ridică tumultos: Legiunea. Căpitanul şi noi am învăţat multe dela aceşti eroi. Legiunea a pornit pedepsirea trădării. Laşitatea conducătorilor de ieri a cerut o jertfă; ea a fost dată de însuşi Căpitanul nostru. Suntem în plin marş spre realizarea României Legionare. Intr'o atmosferă legionară, adunarea a luat sfârşit.

ŞEDINŢA DE GARNIZOANA LEGIONARA, IN PREZENŢA D-LUI PREFECT LA DEVA

Deva, 10. — Zilele trecute s'a ţinut la Deva o importantă şedinţă de garnizoană la care au luat parte toate cuiburile garnizoanei şi câteva cuiburi pregătitoare. La această şedinţă a fost prezent şi d. Prefect Dr. I. Costea, Comandant legionar, care a dat legionarilor din garnizoana Deva câteva îndrumări educative. D-sa a vorbit despre salutul legionar, despre disciplina legionară, despre bunăcuviinţa legionară şi despre corectitudine, arătând că în toate legionarul trebue să fie un exemplu pentru ceilalţi cetăţeni. Legionarul trebue să fie deasemenea exemplu de jertfă şi de abnegaţie în toate acţiunile sale.

Problema apaductului şi canalizării oraşului Deva

DEVA, 10. — O problemă mult discutată de opinia publică din localitate şi de autorităţi, este aceea a introducerii apaductului şi canalizării oraşului.

Această problemă s'a luat în discuţie încă înainte de războiul mondial, însă nu s'a putut rezolva.

După războiu, conducerile româneşti ale primăriei oraşului s'au ocupat de canalizarea oraşului, dar deoarece primăria nu dispunea de capitalul necesar lucrărilor, s'a plănuit concesionarea lor.

Pentru executarea, atât de imperioasă, a planurilor de canalizare şi apaduct, s'a încercat la început să se folosească proectele vechi. Acestea însă nu mai corespundeau situaţiei.

La începutul anului 1939 primarul oraşului, d. dr. Gh. Drăgan, după ce a intervenit la forurile competente în legătură cu acest deziderat al oraşului Deva, a primit instrucţiuni din partea Ministerului lucrărilor publice pentru complectarea lucrărilor premergătoare, executate înainte de războiu.

Planurile întocmite, pe baza celor vechi, au fost însă departe de a fi bune în situaţia actuală.

D. ing. Sbegan, studiind dosarele n'a acceptat planurile şi a întreprins cercetări noui. Dsa, după adaptarea planurilor la noua situaţie, şi-a dat tot concursul pentru executarea lucrărilor premergătoare. A trimis astfel personalul şi toate maşinăriile necesare pentru ca la 1 Noemvrie 1939 lucrările să poată începe.

Acestea au durat până la 29 Decemvrie 1939, când au încetat din cauza iernii. Reîncep la 1 Aprilie 1940 şi continuă până la 10 Septemvrie 1940, când s'au terminat toate lucrările de studii premergătoare.

S'au făcut astfel 16 sondajii în diferite puncte ale părţii de Nord-Est a oraşului, luând de bază studiile geologice făcute în această direcţie. S'a sondat la diferite adâncimi, dela 15 la 110 metri. Două luni consecutive s'a pompat apoi apa dintr'o sondă, zi şi noapte, pentru a se cunoaşte debitul de apă.

Apa trimisă pentru analiză chimică şi bacteriologică a dat rezultate satisfăcătoare, fiind găsită potabilă.

Lucrările premergătoare au costat în 1939: 83.000 Lei, iar în 1940: 300.000 Lei. Situaţia actuală este: Serviciul de alimentare cu apă, lucrează la întocmirea planurilor şi devizelor, pe baza lucrărilor premergătoare făcute la Deva. Aceste planuri vor fi terminate la sfârşitul lui Martie 1941, iar după aprobarea din partea Consiliului Tehnic Superior, se va putea trece la realizarea pe teren.

In legătură cu apaductul este studiată şi problema canalizării. Suma care ar costa această lucrare, pentru străzile principale, ar fi de circa 50.000.000 lei.

D. prefect al judeţului Hunedoara, Dr. Iosif Costea, caută posibilitatea de a găsi fondurile necesare acestei lucrări importante.

Această lucrare, Primăria prin actualii ei conducători doreşte s'o facă, nu prin concesiune, ci prin exploatarea în regie proprie.

Dacă va fi găsit capitalul şi vor permite împrejurările, această operă edilitară importantă va fi realizată până în Octomvrie 1941.

Durata expoziţiei de fotografii documentare din Transilvania de Nord şi Nord-Est

Expoziţia de fotografii documentare din Transilvania de Nord şi Nord-Est, organizată de Oficiul Naţional de Turism în sala din clădirea Subsecretariatului de Stat al Presei şi Propagandei din strada Wilson Nr. 8 va rămâne deschisă până la ziua de 14 Ianuarie a. c.

După această dată vor fi inaugurate expoziţii asemănătoare celei din Bucureşti în diferitele oraşe ale ţării printre cele menţionăm deocamdată: Braşovul, Sibiul, Timişoara, Arad, Iaşi şi Turda.

In cadrul acestor expoziţii se vor expune pe rând fotografiile documentare şi o serie de publicaţii în diferite limbi, precum şi câteva hărţi explicative, care vor da vizitatorilor o ideie completă asupra covârşitoarei proporţii românesc băştinaş din aceste ţinuturi.

Spectacole

RIO: Vineri 10 Ian. dela orele 5, 7 şi 9 seara. Premieră pe ţară a celui mai mare film al anului 1941: „Omul invizibil" cu Vincent Price, Nan Grey, Sir Cedric Hardwick.

CINEMATOGRAFE

APOLLO. Prezintă în premieră, mult aşteptata Capod'operă germană a casei Terra: „Evreul Süss". Cea mai grandioasă realizare din timpurile noastre. Jurnal Românesc şi Ufa.

CORSO. Prezintă în premieră palpitantul film german senzaţional „Kongo Express" cu Willy Birgel. Cele mai noui jurnale O. N. C. şi Ufa.

In veci nemângâiați aducem la cunoștința rudelor, prietenilor și cunoscuților, că prea iubitul și neuitatul nostru soț, tată, frate, bunic, unchiu și cumnat

AURELIAN GEORGESCU
Lt. Col. i. r.

decorat cu ordinul Steaua României, grad de cavaler, Coroana României în grad de ofițer și Crucea comemorativă, și-a dat nobilul suflet în mâinile creatorului la 8 Ianuarie 1941, ora 7.30 dimineața, în vârstă de numai 58 ani.

Rămășițele pământești ale scumpului și iubitului nostru răposat se vor așeza spre veșnică odihnă, Sâmbătă în 11 Ianuarie 1941 la ora 3 d. a. din Capela Cimitirului Central.

„Dormi în pace suflet nobil".

Sibiu, la 9 Ianuarie 1941.

Jalnica familie
Georgescu-Farkas

La dispoziția On. public stau două Tramvaie electrice, la ora 2 jum., în Piața Regele Ferdinand.

Intreprindere de înmormântare Pally și Mökesch, Tel. 247 a.

REZULTATELE obținute în domeniul fibrelor textile

ROMA, 10 (Bit). — Problema fibrelor textile, naturale și artificiale, este de mai multă vreme înscrisă pe ordinea de zi a Italiei.

O seamă de oameni de știință și tehnicieni italieni de mai mulți ani își închină truda acestui domeniu, creind noui fibre artificiale și punând în valoare pe cele ale producției naționale.

Printre plantele care slujesc acestui scop este *bohemeria nivea* a cărei fibră este formată aproape în întregime din celuloză și conține numai o mică cantitate de lignină care poate fi eliminată prin macerație.

Clima temperată a Tripolitaniei este cât se poatte de prielnică creșterii acestei plante, care poate fi cultivată cu succes.

Societatea de telefoane a devenit pur românească

Incepând cu ziua de 7 Ianuarie, Societatea de Telefoane care exploatează un serviciu public de o vitală importanță pentru siguranța Statului și apărarea națională, devine pur românească, în urma acordului încheiat cu deținătorii grupului majoritar de acționari.

Italia întrebuințează în Imperiu aparate de arat cu motoare cu gazogono

ROMA. — Incercările de desțelenire a terenurilor făcute cu aparatele de arat prevăzute cu motoare cu gazogene au fost încununate de succes. Aceste încercări au dat bune rezultate atât pe terenurile cultivate cât și pe cele acoperite cu bălării.

Generatorul de gaz a fost instalat pe un tractor Fiat Borghetto de 40 H. P. și au fost întrebuințate grape și pluguri cu două lame. Un hectar și jumătate de teren a fost desțelenit în timp de zece ceasuri. Adâncimea medie obținută în brazdă a fost de 28 cm.

Intr'o oră întrebuințată pentru desțelenire s'au consumat 20 kg de cărbuni. (Bit.)

Pensionarea episcopului bisericei evanghelice din România

Episcopul dr. Victor Glondys, șeful bisericei evangelice din România și-a cerut pensionarea, din cauză de boală.

Consiliul eparhial, în ședință extraordinară, prezidată de d-l Hans Otto Roth, fost senator, și acum prim-curatorul bisericei, au înțeles cererea și a prezentat, printr'o delegație, vii mulțumiri fostului șef al bisericei, pentru modul cum a păstorit-o.

Până la dsemnarea noului episcop, agendele eparhiei vor fi conduse, după cum urmează: problemele preoțești de către vicarul dr. Fr. Müller, și cele adminsitrative prim-curatorul dr. Hans Otto Roth.

Stabilirea de salarii minimale pentru lucrătorii rotari, calapodari, carosieri, dogari și strungari

Continuând cu stabilirea de salarii minimale, Ministerul Muncii a dat o decizie prin care fixează următoarele salarii minime, pentru lucrătorii rotari, calapodari, carosieri, dogari și strungari, care vor lucra pe teritoriul municipiului București:

1. **Lei 15** pe oră pentru lucrătorii calificați: rotari, calapodari, carosieri cum și dogari și strungari în lemn, care sunt în primul an după terminarea uceniciei.
2. **Lei 18** pe oră pentru aceeași categorie de lucrători în al doilea an după terminarea uceniciei.
3. **Lei 22** pe oră pentru aceleași categorii de lucrători în anul al treilea, după terminarea uceniciei.
4. **Lei 25** pe oră pentru aceleași categorii de lucrători care vor avea o vechime de peste trei ani în meserie, după terminarea uceniciei.
5. **Lei 20** pe oră pentru muncitorii bărbați, întrebuințați la mașini de dogărie.
6. **Lei 18** pe oră pentru femeile (muncitoare), întrebuințate la mașinile pentru dogărie.
7. **Lei 650** săptămânal pentru salahorii întrebuințați la acest fel de lucrări.
8. **Lei 550** săptămânal pentru salahoarele și pentru femeile de serviciu.

Recensământul maghiar și minoritatea germană

Oficiosului grupului etnic german din Ungaria „Deutsche Zeitung" — (Budapesta) — sub titlul „Straniu" publică următorul articol:

„Străinii sunt metodele cu care adversarii și dușmanii mișcării naționale germane calomniază și combat revendicările și străduințele grupului etnic german din Ungaria. Inainte de a începe o luptă deschisă cu adversarii poporului nostru, declinând dela început orice răspundere, considerăm de datoria noastră să însemnăm aci zi cu zi metodele cu care organele subalterne luptă împotriva noastră. Nu facem acest lucru pentru a discuta cu ele, ci în primul rând pentru a atrage atenția forurilor competente, fiind convinși că prin indicațiuni și luări de măsuri energice se va putea împiedeca la timp izbucnirea unei lupte deschisă între grupul etnic german și sabotorii drepturilor sale.

Chestiunea cea mai importantă este actualmente viitorul recensământ al populației. Fără să dăm numele numeroaselor comune, unde organele subalterne duc o propagandă de amenințare și șoapte, suntem nevoiți să ne referim cu indignare la faptul că zilnic sunt amenințați tovarășii de neam german, că o opțiune pentru naționalitatea germană este egală cu o opțiune pentru dobândirea cetățeniei germane, iar toți acei care se înscriu ca germani vor trebui să părăsească imediat țara și nu vor avea posibilitatea să-și transfere averea, sau să ia ceva cu ei.

In orice caz, este straniu, dacă prin astfel de mijloace asemănătoare se caută să se abțină grupul etnic german din Ungaria dela mărturisirea la germanism. Pentru a convige pe dușmanii și adversarii noștri de absurditatea unor astfel de sforțări, ar fi suficient să arătăm, că Liga națională, independent de recensământul oficial, va face singură un recensământ pe baza dreptului care i l-a dat pactul dela Viena".

Casa Construcțiilor va acorda împrumuturi excepționale

In baza unui decret-lege, semnat de d-l general Ion Antonescu, în vederea reparării imobilelor deteriorate de cutremurul din 10 Noemvrie 1940, „Casa Construcțiilor" va putea acorda împrumuturi excepționale *asiguraților Casei Centrale* cum și funcționarilor definitivi.

Asigurații Casei Centrale vor putea ridica împrumuturi până la suma de 150.000 lei, fără a se cere îndeplinirea condițiunilor prevăzute de art. 2, 3, 10 și 14, din legea de funcționare a Casei construcțiunilor, urmând ca valoarea imobilului să nu depășească suma de 1,500.000 lei.

Pentru încheierea actului de împrumut sunt necesare următoarele acte:

1. Expertiza tehnică făcută de serviciul tehnic al Casei construcțiilor.
2. Dovada că este asigurat (ori funcționar public definitiv).
3. Actele de proprietate ale imobilului care a suferit stricăciuni.
4. Declarație autentică asupra faptului că nu posedă alte imobile.

Termenul împrumutului poate merge până la cel mult 10 ani, rambursându-se în rate lunare, conform prevederilor și condițiunilor legii Casei construcțiilor.

INFORMAȚIUNI

Ședința camerei de industrie și comerț din Sibiu

SIBIU, 10. — **Aseară a avut loc la** Camera de industrie și comerț din orașul nostru, o importantă ședință a comisiei interimare, prezidată de d. dr. Mihai Veliciu, președintele instituției.

Intreaga ședință a fost ocupată de discuția asupra anteproectului pentru reglementarea târgurilor și oboarelor di nregiune, care vine să înlocuiască vechea lege din Transilvania neaplicabilă din cauza nesocotirii uzanțelor și obiceiurilor din partea locului.

Propunerile Camerei noastre de industrie și comerț, în această privință, nefiind stabilite definitiv, le vom publica în momentul în care ele ne vor fi cunoscute.

•

— **Căutăm corespondenți în toate centrele Ardealului și ale Banatului.**

— **Intreprinderea cvmunală Sibiu** aduce la cunoștința tuturor proprietarilor de imobile intravilane că sunt obligați să-și achite punctual taxele în contul serviciilor prestate, adecă la datele de 15 Ianuarie, 15 Aprilie, 15 Iulie și 15 Octomvrie. Pentru cazul când pe anul în curs aceste taxe n'au fost stabilite, se va plăti pentru primul termen aceeași sumă ca și pentru anul trecut, urmând ca la al doilea termen să se facă compensarea cuvenită.

Nerespectarea termenilor de plată atrage după sine urmărirea pe căile reglementare.

— **La Restaurantul Bulevard cântă în fiecare seară renumita Disezâ Nina Nicolau.**

— **Domn cu garanții materiale și morale, preiau orice reprezentanțe pentru județul Sibiu. — Informații sub Director, Administrația ziarului „Inălțarea".**

— *Administrația ziarului* caută femei, pentru Serviciul expediție, care să se priceapă la împachetarea ziarului.

— *Inștiințare.* Se aduce la cunoștință tuturor proprietarilor de imobile, respectiv chiriașilor comercianți că sunt obligați să curețe zăpada de pe trotoare și s'o depoziteze la 20 până la 30 cm. distanță de rigole. Cei cari nu se vor conforma vor fi considerați de contravenienți la dispozițiunile de salubritate publică și amendați conform legii pentru organizarea exploatărilor comunale. Intreprinderea comunală Sibiu.

— *Hoață.* Țiganca Stoica Lina, în vârsta de 28 ani și originară din Sebeș-Alba, a fost prinsă în oborul de vite, de organele polițienești, în timp ce buzunărea o femeie, cu scopul de a o jefui. Tentativa s'a petrecut în târgul de vite.

— „Căruțașii din județul Sibiu sunt obligați să poarte asupra lor o legitimație la orice deplasare și să aibă la carul lor un număr de ordine la fel ca și birjarii. Proprietarii de imobile din centrul Municipiului Sibiu sunt obligați să curețe zăpada de pe acoperișul imobilului în spre stradă. Proprietarii imobilelor și chiriașii acestora sunt obligați să curețe zăpada de pe trotuar în dreptul casei ori prăvăliei. Pentru abateri ori negligențe se vor dresa acte de dare în judecată.

Un spion condamnat la 10 ani muncă silnică de tribunalul militar din Sibiu

SIBIU, 10. — Tribunalul militar din garnizoana locală în completul d-lor: lt. col. V. Jurca președinte, maior magistrat O. Ștefu, maior N. Ionescu și căpitan N. Mihăileanu, procuror fiind d. lt. mag. V. Constantinescu, a desbătut procesul de înaltă trădare și spionaj pentru Ungaria, intentat individului Zoltan Hoffman, soldat, care după 11 ani de dezertare în Ungaria, de unde s'a înapoiat trimis de autoritățile maghiare, să facă spionaj în schimbul unui imobil în Cluj și 500.000 lei.

Spionul care era originar din Teceu-Maramureș, a fost condamnat la 10 ani muncă silnică; 10 ani pentru dezertare; 10 ani degradare civică și 200 lei cheltueli.

Ultima oră

Germania va încheia cu Rusia un nou tratat economic

In acelaş timp colaborarea ruso-germană se va accentua pe plan politic

BERLIN, 10. (Corespondenţă specială). Din cercurile conducătoare ale Reichului se află că în scurt timp se va încheia între Germania şi Rusia un tratat economic, pe baze mult mai lărgite faţă de tratatul în curs.

In acelaş timp colaborarea germano-rusă se va accentua şi pe plan politic, învederându-se frontul hotărît al puterilor pactului tripartit şi Rusia Sovietică, faţă de planurile preşedintelui Roosevelt.

In felul acesta perfecta solidaritate germano-rusă reese în chip evident.

GERMANIA N'A CERUT RUSIEI COMPENSATIUNI

VIENA, 10. (T. P.) — Anumite alegaţiuni ale presei internaţionale despre pretinse convesaţiuni germano-ruse, în cursul cărora Germania ar fi oferit Rusiei Sovietice compensaţiuni în cazul unor operaţiuni germane în Balcani, fac parte, după cum se declară în cercurile din Wilhelmstrasse, din propaganda metodică de alarmism, întreţinută de propaganda engleză în ultimul timp.

Aceste afirmaţiuni nu au nici un sens.

In centrul contactului permanent germano-rus, stă preocuparea iminentei încheeri a unui mare acord economic germano-rus, care urmăreşte să lărgească, după cum s'a anunţat, convenţiile existente între cele două ţări.

ELVEŢIA INCEPE NEGOCIERI ECONOMICE CU RUSIA

BERNA, 10 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Havas" află din izvor competent, în legătură cu relaţiile comerciale dintre Elveţia şi Uniunea Sovietelor, următoarele:

Schimbul de mărfuri între cele două ţări, era reglementat de ani de zile pe cale de compensaţii. Bazele relaţiilor economice dintre cele două ţări vor fi supuse unui examen în ansamblul lor.

O delegaţie economică elveţiană, prezidată de d-l dr. Ebrart dela acordurile comerciale, se va duce la Moscova pentru a începe negocieri economice cu delegaţia comercială sovietică.

RELAŢIILE RUSO-AMERICANE

O întrevedere între d. Sumner Welles şi ambasadorul japonez

WASHINGTON, 10 (Rador). — Corespondentul agenţiei D.N.B. comunică: D. Sumner Welles, secretar adjunct la Departamentul de Stat, a avut cu ambasadorul Sovietelor o convorbire în care au fost discutate relaţiile dintre cele două state. Nu s'a comunicat niciun amănunt asupra conversaţiei.

Anglia nu poate să-şi menţină armată în America de Nord

BUENOS AIRES, 10 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Stefani" transmite: Ziarul „Nation" publică o corespondenţă a trimisului său special în Statele Unite, în care, între altele se spune că Statele Unite, în urma prăbuşirii Franţei şi intervenţia Italiei, care au deschis porţile navale şi terestre ale Americei de Nord, pe puncte de debarcare pe zona de activitate, au pierdut în mod definitiv orice posibilitate de a intra în război.

Corespondentul mai afirmă că în situaţia actuală, Anglia se află în imposibilitate de a menţine o armată în America de Nord, din cauza lipsei produselor alimentare şi a armamentului.

Avioanele germane au bombardat tabere de trupe engleze

Comunicatul comandamentului german

BERLIN, 10 (Rador). — Inaltul comandament al forţelor armate germane comunică:

Cu tot timpul neprielnic avioanele au dat Miercuri mai multe atacuri izolate, dovedind un deosebit curaj.

Cu toată apărarea puternică a artileriei antiaeriene, un avion de bombardament german, a primit două lovituri în plin dela înălţimea de 100 metri, deasupra unei uzine de motoare, apărată de baloane de baraj, în apropiere Coventry.

Un avion de bombardament greu, condus de locot. Mons, a atacat la 480 km. Nord-Vest de golful Onegal un cargobat înarmat, de aproximativ 10.000 tone.

După ce a fost atins de 2 proectile grele, vasul s'a oprit cu grave avarii şi cu foc pe bord.

Pe coasta de Sud-Vest a Angliei au fost bombardate cu succes tabere de trupe.

In noaptea de 8 spre 9 Ianuarie a. c., inamicul a aruncat bombe incendiare şi explozive în regiunea de Nord-Vest a coastei Reichului, majoritatea lor au căzut în cartierele de locuinţe. Numai într'un singur loc a suferit uşoare stricăciuni, o întreprindere industrială. Numărul victimelor din populaţia civilă este de 11 morţi şi 14 răniţi.

In cursul atacului dat împotriva uzinei de motoare de lângă Coventry s'a distins echipagiul avioanelor de luptă comandat de Sblt. Hochlinger, având cu echipaj pe plutonierul Vogelhuber, ca mitralior, şi aruncător de bombe, pe aviatorul Odelga, ca telegrafist şi pe sergentul Hertzog ca tunar.

Ministrul de războiu al Bulgariei va demisiona

SOFIA, 10, (Radio press). — La Sofia circulă persistent svonul că în curând ministrul de războiu al Bulgariei, d. Dascaloff, va demisiona din postul său, urmând ca în locul d-sale să fie numit d-l general Ganeff.

Forţele italiene pe frontul greco-albanez, au doborât 5 avioane inamice

ROMA, 10 (Rador). — Trimisul special al agenţiei „Stefani" pe frontul greco-albanez anunţă, că acţiunea armatei italiene se face din zi în zi mai sensibilă. Pe ziua de Miercuri forţele aeriene italiene au fost prezente pe întreaga linie a frontului, înregistrând în numeroase locuri cele mai eficace rezultate. Astfel dealungul văii Drinei şi a muntelui Topazanic o escadrilă inamică de avioane a fost strălucit respinsă în mai multe lupte.

Făcându-se bilanţul pierderilor, s'a constatat că, cinci avioane inamice s'au prăbuşit în flacări.

Forţele italiene n'au nicio pierdere. Un singur avion de recunoaştere a fost atins de proectilele explozibile, rănind pe căpitanul conducător, însă aparatul s'a putut reîntoarce la baza sa în perfecte condiţii.

Se desminte evacuarea forţată a copiilor din anumite regiuni ale Germaniei

BERLIN, 10 (Rador). — Contrar svonurilor care au circulat, se declară în cercurile oficiale, că nu se [illegible] tează evacuarea forţată a copiilor din regiunile ameninţate de bombele aeriene.

Negocierile dintre Japon[ia] şi Franţa se desfăşoară [în] mod satisfăc[ător]

TOKIO, 10 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:

După cum anunţă agenţia „Domei" negocierile dintre Japonia şi Franţa privitoare la Indochina franceză se desfăşoară în mod satisfăcător.

A patra întrevedere a avut loc după amiazi.

După această întrevedere s'a [dat] următorul comunicat:

Ambasadorul Japoniei, d. Matsum[iya] a avut astăzi o întrevedere cu d. [Ro]bin şeful delegaţiei franceze, în [calitate de ti]tularul ministrului adjunct al afacerilor streine.

In cursul acestei întrevederi [s'a con]tinuat schimbul al vederi privitor [la] unele chestiuni concrete în legătură cu relaţiile economice dintre Japonia şi Indochina franceză.

Cum va fi compusă Camera Consultativă franceză

GENEVA, 10 (Rador). — Corespondentul agenţiei D.N.B. anunţă din Vichy: Camera consultativă care ţine loc de parlament provizoriu pentru elaborarea nouei constituţii, va fi constituită în curând.

Numele membrilor acestei Camere vor fi publicate până la 15 [...] în Monitorul Oficial.

Camera va avea 150 de membri dintre care 50 vor fi aleşi dintre foştii deputaţi şi senatori, 50 dintre militari, membri ai clerului şi oameni de ştiinţă, iar restul de 50 vor fi reprezentanţi agriculturii, comerţului, industriei şi sindicatelor.

Telegrame

SOFIA, 10 (T. P.) — D. Filoff preşedintele consiliului de miniştri al Bulgariei, a fost primit în audienţă de M. S. Regele Boris, căruia i-a făcut o dare de seamă asupra călătoriei pe care a făcut-o la Viena, şi rezultatelor ei.

GENEVA, 10 (Rador). — Corespondentul Agenţia DNB transmite: Amiralul Leanhy, noul ambasador al Statelor Unite la Vichy, a avut Joi după amiază o intrevedere de o jumătate [...]

BUDAPESTA, 10 (Rador). — Starea sănătăţii contelui Csáky, ministrul de externe al Ungariei, s'a îmbunătăţit simţitor.

CHICAGO, 10 (Radar). — Corespondentul agenţiei „Havas" transmite:

Un număr de 5000 lucrători şi funcţionari municipali din Chicago au declarat grevă.

Această grevă stinghereşte considerabil activitatea fiindcă la ea iau parte electricieni, ingineri, copii de la serviciul de ascensoare şi alte categorii de lucrători.

BRATISLAVA, 10 (Rador). — Ministrul german de până acum, la Bratislava, d. Manfred von Killinger, care a fost numit ministru plenipotenţiar al Reichului la Bucureşti, a făcut o vizită de rămas bun ministerului economiei slovace, d. Peter Medrici.

LONDRA, 10 (Rador). — *D. Coping, trimis extraordinar al preşed. Roosevelt, a sosit Joi cu avionul în Anglia.*

Redactor responsabil: C. ANGELESCU

Tiparul: KRAFFT & DROTLEFF